

... mentre que el camí esoteric del Graal català (que tot camí es fa per assolir la immortalitat del carcador, el carcamón) en direcció al neixement solar (a l'Est i en direcció a la Terra Sagrada també de Jerusalem o Centre del Món conegut hermèticament) resta més inòspit, solitari i tal com era en la zona que les romans no la van edificar (la muntanyosa més principalment) i encara podem gaudir de la seva influència energètica, perquè el caminar ens aporta la captació de les energies tel·lúriques sempre especials i úniques de la Montanya Sagrada que es el conjunt del Pirineu i endemés la Serralada de Sant Pere de Rodes, camí que mor al Cap de Creus (li fi del món) on el paisatge llunar, d'altre món, ferestec i sobrecolridor, sorprén i s'impossa al viatger que cerca El Secret (lloc com és, l'Emporda litoral, d'avistaments d'estranyes llums i de fenomenologia fora d'aquest món i normalitat), fins poder-se banyar, com part del ritual que es feia a l'antigor, al mar que simbolitza amb la seva sal guaridora i netejant de l'aura, un renàixer en la "Font de l'Eterna Joventut" (i que també hi ha una tradició que la situa al proper Castell de Quermançó, i llavors, i on en época druida era al cim del recinte mitològic que tenia una entrada on es podia accedir al subterranis del massís i que connectaven amb la ciutat de Pirene i amb el Palau Savardera ó Palau de l'Esmaragda" (on el verd és el color de la Deesa de la Natura, Diana, Shambalá, allí vivint).

CAPÍTOL DE LACOVA DEL DIABLE, plana 34 ...

...zona propicia geològicament parlant, la de Cadaqués, Roses, Llançà i Vilajuïga per que conservin grans caverne subterrànies al seu interior i que poden fer-nos entendre que la trama de túnels i d'accessos existents, les vivendes i construccions (perforacions) del subsòl Empordanés, poder tenir una versemblança amb la ciutat trobada al segle XX de la Capadócia troglodita i on arriben a tenir aquestes ciutats ocultes més de 16 pisos de profunditat...

CAPÍTOL DE L'AIGUA DE VILAJUÏGA, plana 35 ...

...l'Aigua de Vilajuïga, empresa fundada per sis famílies empordaneses el 1904 (mateix any que va neixer Dalí), va ser declarada aigua mineromedicinal i d'utilitat pública pel Reial Ordre de 15 de Juliol de 1904 però d'antuvi era miraculosa i coneguda com a remeiera per les bruixes, els mags i druides de la contrada.

Empresa que va embotellar-la per un pou fet a la gran bossa d'aigua volcànica i sofrada que emplena de contingut la tel·lúria natural i mineral del lloc, amb beta vulcaniana que lliga directament amb els volcans d'Olot...

... el pintor Dalí la demanava sempre que visitava el celler-restaurant de Ca la Teta de Figueres...

Aigua miraculera, aigua especial, que ens conecta amb la Font Màgica de Quermançó, d'on rau tota la líquida evocació del Graal natural que és l'Empordà i en singular la Vall de les Quatre Hespèrides (com barres